

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Το Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'— ΑΡΙΘ. 25

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ

Προκειμένου ν' απομακρυνθῶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας γιὰ ἄρκυτον καιρὸν, ἀποχαιρετῶ τοὺς κυρίους Ἐφόρους, τοὺς Ἀρχηγούς καὶ τοὺς Προσκόπους.

Σὰς ἀφίνω σὲ μιὰ κρίσιμη περίοδο τοῦ Σώματος, γιὰ αὐτὲς τὶς ἡμέρας θὰ ἐκδοθῇ ὁ νέος Νόμος καὶ ὁ νέος Ὄργανισμός τοῦ Σ. Ε. Π.

Καὶ ὁ Νόμος καὶ ὁ Ὄργανισμός, ὅπου θ'ἀνε ὁ νέος δρόμος πάνω στὸν ὁποῖο θὰ βαδίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ Σῶμα, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ πολλὴ μελέτη γιὰ νὰ κατανοηθοῦν καλὰ πρὶν ἐφαρμοσθοῦν. Καμμία βία δὲν χρειάζεται, ἐπειδὴ κάθε βιασμένη καὶ στραβὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Ὄργανισμοῦ εἶνε ἐπικίνδυνη.

Καὶ γιὰ τὴν παραμικρὴν ἀμφιβολία σὰς παρακαλῶ ν' ἀπευθύνεστε στὸ Κέντρον, ποῦ θὰ σὰς ἀπαντᾷ πρόθυμα.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ μέρος τοῦ Ὄργανισμοῦ ποῦ ὄχι μόνο μπορεῖ ἀλλὰ καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ τεθῇ ἀμέσως σ' ἐφαρμογὴ εἶνε τὸ σχετικὸ μὲ τοὺς Προσκόπους καὶ τὴ μὀρφωσὴ τους.

Κι' αὐτὸ εἶνε στὰ χέρια τῶν Ἀρχηγῶν καὶ μόνο.

Σὲ λίγο θὰ τυπωθοῦν τὰ Ἐγκόλπια τῶν Προσκοπικῶν Βαθμῶν. Σ' αὐτὰ πὰ οἱ ἀπαιτήσεις κάθε βαθμοῦ εἶνε συστηματοποιημένες καθαρώτατα καὶ χωριστὰ γιὰ τὸν καθένα.

Δὲν θ'ἄχη πὰ ὁ Πρόσκοπος ἓνα καὶ μόνο Ἐγκόλπιο.

Οἱ Ἀρχηγοὶ πρέπει ν' ἀρχίσουν τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς κατ' Ἐνωμοτίας ἐκπαιδεύσεως, ποῦ ἀποδείχτηκε ὄχι μόνο τὸ τελειότερο, ἀλλὰ καὶ μοναδικό. Θὰ μελετήσουν καὶ θ' ἀναπτύξουν τὰ Ἐγκόλπια μαζὶ μὲ τοὺς Ἐνωμοτάρχες τους, κι' ἔπειτα κάθε Ἐνωμοτάρχης θ' ἀναλάβῃ νὰ διδάξῃ τοὺς Προσκόπους του ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὁ τελευταῖος δὲ θὰ φαίνεται πῶς ἐλέγχει τὸν Ἐνωμοτάρχη μὀρὸς στοὺς Προσκόπους, ἀλλὰ μὲ κατάλληλες ἐρωτήσεις μπορεῖ νὰ βεβαιωθῇ ἂν οἱ Πρόσκοποι τοῦ προοδεύουν.

Ἄλλο ζήτημα ἐπίσης σοβαρὸ εἶνε καὶ ἡ στολή. Πρέπει νὰ εἶνε ὁμοιόμορφη. Ἄν μιὰ στολή εἶνε κάπως ἀλλοιώτικη γιὰ τὴν ἔφτειασεν ἓνας φτωχὸς Πρόσκοπος μὲ δικὰ του μέσα, αὐτὸ συγχαρεῖται, καθὼς ἂν καὶ τὸ χακὶ εἶνε λιγάκι διαφορετικὸ στὸ χρῶμα, γιὰ τὴν τέτοιον τὸ βρῆκεν ὁ Πρόσκοπος. Διαφορὰ ὅμως στὸ σχέδιο τῆς στολῆς ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Λοιπὸν, τὸν καιρὸν, ποῦ ἐγὼ, μακρυνὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, θὰ ἐτοιμάζω κι' ἄλλα τεύχη τῆς Προσκοπικῆς Βιβλιοθήκης, παρακαλῶ τοὺς Ἐφόρους καὶ πρὸ πάντων τοὺς Ἀρχηγούς νὰ ἐργαστοῦν μὲ τοὺς Προσκόπους τους, ἰδίως σὲ θερινὰ στρατόπεδα.

Ὅταν γυρῶ θὰ ἐπιθεωρήσω τὶς Ὅμαδες καὶ πιστεύω πῶς θὰ τὶς βρῶ προχωρημένες πὰ καλὰ στὸν ὠραῖο δρόμον ποῦ ὀδηγεῖ στὸ σκοπὸ τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Κ. ΜΕΛΑΣ, Γεν. Ἐφορος

Τὸ νέο Σῆμα τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Μιά ἀληθινή ἑξαιρετική ἀπόλαυση περιμένει τοὺς Ἀθηναίους. Τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα θὰ δοθῆ στοῦ Στάδιο μεγάλη προσκοπικὴ ἑορτή, ποῦ θὰ δείξῃ τί μέχρι τοῦδε συνετέλεσεν ὁ προσκοπισμός. Ὅλο του τὸ ἔργο θὰ ξεδιπλωθῆ μπρὸς στοῦ κοινὸ οὐ εἰκόνες ζωντανές, γιὰ τίς ὁποῖες οἱ Πρόσκοποι Ἀθηνῶν εἰτοιμάζονται πυρετωδῶς ἀπὸ πολλὰς μέρες τώρα. Ὅσοι θὰ εὐτυχίσουν νὰ παρασταθοῦν στὴ γιορτὴ αὐτή, καὶ περιμένεται μεγάλος συναγερμός, πολλὰς δεκάδες χιλιάδων κόσμου—ἐκτὸς ἀπὸ τίς προσκοπικὰς ἐπιδείξεις θὰ ἰδοῦν καὶ τίς ὠραιότερες σκηνὰς ἀπὸ τὴν ἀγνὴν Ἑλληνικὴν ζωὴν μὲ ψῆσιμο ἀρνιοῦ, μὲ χοροὺς Ἑλληνικοῦς, μὲ τραγούδια Ἑλληνικὰ μὲ ὅ,τι τέλος πάντων θὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς νέας γενεᾶς τῆς Ἑλλάδος. Πόσο θὰ χαροῦν ἀληθινὰ οἱ πατεράδες μας καὶ οἱ γεροντότεροι ὅταν ἰδοῦν σὲ τί χέρια θὰ ἐμπιστευθοῦν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος τους, πόσο ἀξία εἶνε καὶ πόσα ἔχουν καταφέρει τὰ παιδιά αὐτά, οἱ μέλλοντες στρατιῶτες ὄχι τοῦ πολέμου καὶ τῆς σφαγῆς, ἀλλὰ τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ—τὰ παιδιά αὐτὰ ποῦ αὔριο, ἄντρες, θὰ κληθοῦν νὰ παραλάβουν τὴν ἱερὰ καὶ μεγάλη κληρονομία, ποῦ λέγεται Ἑλληνικὴ πατρίδα. Ἡ γιορτὴ αὐτὴ ὀφείλεται στὴ πρωτοβουλία τοῦ Τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ποῦ αὐτὸς ἔχει καὶ τὴ διοργάνωσίν της. Ὁ προσκοπισμός καλεῖ τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα ὄχι μόνον τοὺς πιτσιούς, ἀλλὰ καὶ κάθε Θωμᾶ, ἂν ὑπάρχουν τέτοιοι, ποῦ διστάζει ἀκόμα νὰ πιστέψῃ τὴ μεγάλη σημασία τοῦ κινήματος. Παιδιά! Φέрте τοὺς πατεράδες σας, τοὺς συγγενεῖς σας, τοὺς φίλους σας. Κάμετε ὥστε ὄχι μόνον νὰ τὸ μάθουν ὅλοι, ἀλλὰ νὰ θελήσουν νὰ ἔρθουν ὅλοι ὅσους γνωρίζετε. Ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰς κερκίδες γιὰ ἐπισήμους, τὰ περισσότερα καθίσματα θὰνε σὲ λαϊκὰς τιμὰς, προσίτες καὶ στοῦ ἰσχυρότερου βαλάντιο. Θέλετε νὰ περάσετε ἓνα ἑλληνοπρεπὲς, ἓνα ἀξέχαστο Πάσχα; Πηγαίνετε τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα ὅλοι καὶ ὅλες στὸ Στάδιο, στίς τέσσαρες καὶ μισὴ τ' ἀπόγευμα.

«Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Εὐχεται εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς νῆς περάσουν τίς γιορτὲς τοῦ Πάσχα μὲ ὑγεία καὶ εὐτυχία.

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ δμάδες τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐδρίσκοτο εἰς μεγάλην κίνησιν. Προητοίμασαν μίαν μικρὰν ἐπίδειξιν προσκοπικῆς ἐργασίας, ἣ ὅποια θὰ τελεσθῆ τὴν 8ην Ἀπριλίου εἰς τὸ Στάδιο. Διὰ νὰ μὴ παραταθῆ ἐπὶ πολὺ ἡ ἑορτή, τὸ πρόγραμμα περιέλαβεν ὀλίγα πράγματα, ἀλλὰ καλὰ. Ἡ ὄλη ἐπίδειξις, ἣ ὅποια διωργανώθη ἀπὸ τὸν Προσκοπικὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν ἀκαταπόνητον Πρόεδρόν του κ. Ἰω. Βλαβιανόν, θὰ διευθύνεται ἐν τῷ στίβῳ ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν καὶ ἐφορεύοντα κ. Ἀγγ. Φέισην.

Πλὴν τῆς ἐπιδείξεως ταύτης ὁ Προσκοπικὸς Σύνδεσμος εἶχε διοργανώσει πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ταμείων τῶν δμάδων καὶ χορόν, ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν εἰς τὸ foyer τοῦ Β. Θεάτρου τὴν 11ην Μαρτίου. Ὁ χορὸς οὗτος τεθεῖς ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐπιτροπῆς ἀπαριτιθείσης ὑπὸ τῶν ἐγγενῶν κυριῶν Κ. Μελά, Π. Βουρλούμη, Α. Σκένδεο, Ι. Βλαβιανοῦ, Μ. Κανακάκη, Α. Α. δη καὶ τῶν δεσποινίδων Μ. Κυριακίδου καὶ Α. Σαριδάκη, ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, παραταθείς μέχρι τῆς 2ας πρωῆνης.

Αἱ δμάδες Ἀθηνῶν ἀνέλαβον ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὸν καθαρισμόν τῶν πνευκῶν ἀπὸ τῶν καταστρεπτικῶν καμπῶν καὶ πρὸς τοῦτο εἰργάσθησαν ἀποτελεσματικῶς ἢ μὲν 6η εἰς τὸ δασύλλιον τῶν Πενκακίων, ἢ δὲ 3η τῶν ΝΠ. Ἀθηνῶν εἰς τὰς πλατείας τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν Ἀμαρουσίου καὶ Στροφυλλίου Πάσα δὲ αὐτὰ μετέσχον τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 25ης Μαρτίου, παραταχθεῖσαι πρὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

ΛΕΣΒΟΥ

Εἰς τὴν Μυτιλήνην ὁ ἀναλαβὼν ἀπὸ τινος τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐκεῖ δμάδων ἀρχηγὸς κ. Στρατῆς Παπανικολάου κατώρθωσε μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐφόρου κ. Παπακωνσταντίνου νὰ ἀνασυντάξῃ τοὺς παλαιούς προσκόπους, νὰ ἀξήσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν διὰ νέων καὶ ν' ἀρχίσῃ τακτικὴν προσκοπικὴν διδασκαλίαν εἰς ὄλας μαζί, διότι ἀτυχῶς ἀπὸ πολλοῦ εἶχον μείνῃ ἄνευ ἀρχηγῶν, ἀναλαβόντων ὑπηρεσίαν εἰς τὸ στρατεύμα. Προσετέθη τελευταίως καὶ δμάς μαθητευομένων, ἣ ὅποια προοδεύει θαναύρα.

Ὁ Γλᾶρος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀποσύρω ὑποψηφιότητα ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ Ψηφίστε τον ὅλοι γιὰ ἀντιπροσωπο Ἀρχηγίου.

Τάκης Παλιούρας

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΣΦΗΚΟΦΛΗΩΝ

Πρός ασφαλή και τελείαν εξόντωσιν τών σφηκῶν εἰσάγομεν διὰ τοῦ στόμιου τῆς φωλεᾶς ἡμισυ ποτήριον θειοῦχου ἀνθρακος καὶ κατόπιν κλείομεν τὴν ὀπήν δι' ὀλίγου χώματος. Πρὸ τῆς παρελεύσεως 24 ὥρῶν δλόκληρος ὁ ἀποκλεισθεὶς πτερωτὸς πληθυσμὸς θὰ ἔχη ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας.

Ἡ ἐκτέλεσις δέον νὰ γείνη κατὰ τὴν νύκτα, δταν δλαὶ αἱ σφήκες θὰ ἔχουν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν φωλεάν. Προσοχὴ δμως εἰς τὸν θειοῦχον ἀνθρακα, διότι εἶναι λίαν εὐφλεκτός.

Ἡ ἠΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ

Ὅταν γηράση ἡ ἀράχνη, ἀναφέρει ὁ Μπυφόν, τὸ νῆμα αὐτῆς σκληρύνεται, τὸ δὲ πτωχὸν ζῷον ἀδυνατεῖ τότε νὰ ὑφαίνη τὸν ἱστόν, διὰ τοῦ ὀπλοῦ θὰ συνελάμβανε τὴν τροφήν του· τὸ τοιοῦτον δμως σπανίως συμβαίνει, διότι πάντοτε σχεδὸν νεαρά τις ἀράχνη ἀναλαμβάνει νὰ πλέξῃ διὰ τὴν γράϊαν συνάδελφόν της τὸν πολύτιμον ἱστόν.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θ' ἀναφέρωμεν συγκινητικώτερα παραδείγματα ἀλληλεγγύης.

Α. Παπακωνσταντίνου
Καθηγητῆς τῶν Φυσικῶν (Ε. Ο. Λ.)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΑΓΓΛΙΚΑ

Ἄμα τελειώσουν τ' ἀγγλικά μαθήματα, ὁ καθηγητῆς σας σκοπεύει νὰ τὰ ἐκδώσῃ εἰς ἓνα βιβλίον, ποῦ θὰ εἶνε ἡ καλλίτερη ἀσυγκρίτως ἀπὸ κάθε ἄλλη μέθοδος μετὰ τὴν ὁποία θὰ μπορῆτε νὰ μάθετε ἀγγλικά σύντομα καὶ ὀπως πρέπει. Τὸ βιβλίον αὐτὸ θὰ εἶνε φθηνότατον καὶ τὰ μαθήματα συμπληρωμένα. Θὰ ἔχη πολὺ περισσότερα θέματα, λέξεις, φράσεις καὶ διηλώγους καὶ στὸ τέλος θὰ σᾶς δόνῃ καὶ μερικὰς εὐκόλες ἐμπορικὰς ἐπιτολὰς, οὕτως ὥστε ἀμὲν τελειώσῃ κενεὶς τὴν μέθοδον αὐτὴν νὰ μπορῆτε νὰ ξέρῃτε ὅσα ἀγγλικά χρειάζονται γιὰ νὰ βρῆτε μιὰ θέσιν σ' ἓνα ἐμπορικὸ γραφεῖον, Τράπεζαν ἢ ὅπου ἄλλοι ἀπαιτοῦνται ἀγγλικά.

ΑΠΟ ΤΟ ἌΛΛΟ ΤΕΥΧΟΣ

Ἄπὸ τὸ ἄλλο τεῦχος θὰ σᾶς δίνουμε ταχτικά δυὸ ἀγγλικά μαθήματα σὲ κάθε φύλλον ἰσαμε τὸ τέλος τῶν μαθημάτων.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ ἐφημερίδες γράφουν ἀρχίζει καὶ ἐφαρμόζεται παντοῦ ἀεροπορικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.

Ἡ Μαϊμού στὴν Στρουθοκάμηλο. — Σὲ παρακαλῶ, κουμπάρα, αὐτοῦ πάνω, ἂν τύχη καὶ διαβῆ κανένα ἀεροπλάνο μου ταχυδρομίζεις ἐτούτη τὴν κάρτα ποῦ στέλνω τοῦ ἀδελφοῦ μου γιὰ τὴν γιορτὴ του;

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ποῦμε πρὸς τὰ παιδιὰ ὅτι

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΕΙΝΕ ΜΟΝΟΝ

Ἡ „ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ“

Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων δὲν ἀνεγνώρισε κανὲν ἄλλο περιοδικὸν ἢ ἐφημερίδα ὡς ὄργανον αὐτοῦ ἢ ὡς ὄργανον τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

ΝΙΑΟΥΙ ΝΙΑΟΥΙ!

Ψηφίστε με καὶ θὰ ἰδῆτε πόσο θὰ ἐργασθῶ γιὰ τὴν «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πιτύχω ἀντιπρόσωπος ἀπὸ ἀπλή ματαιοδοξία, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχω ἀποφασίσει νὰ ἐργασθῶ γιὰ τὸ ἀγαπητὸν περιοδικὸν μας. Μὰ ἀπειρὰ νιαουρίσματα.
Ἡ «Ἄσπρη Γάτα»

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΓΔΟΗ

Κύριε Διευθυντά.—Προχθές ήμουνα στο Συνέδριο τής Ειρήνης, δηλαδή που έπαιξαμε έμεις τὰ παιδιά. Καί έμè με διωρίσανε αντιπρόσωπο του Μαυροβουνίου, γιατί, λέει, ήμουνα ο μικρότερος και δέν ήταν ανάγκη να πώ τίποτα. Πρώτα άρχισε ο Πέτρος που κάθεται αντίκρυ από το σπίτι τής κυρίας Ουρανίας τής καπελούς και έιπε ότι Συνέδριο Ειρήνης με το Σπύρο μέσα που έμαρτύρησε προχθές το Μίμη στο δάσκαλο δè γίνεται. Άλλά τότε ο Σπύρος πήρε μια πέτρα και έιπε πώς αν δè μπη αυτός στο Συνέδριο δè θ' αφήση να γίνη ειρήνη. Έτσι τον διωρίσαμε πρόεδρο του Συνεδρίου και μάς έιπε άμέσως τί πρέπει να κάνουμε τον Κάιζερ. Άλλά κανένας δέν έδέχονταν να παίξη τον Κάιζερ για να μη τιμωρηθή και έτσι αλλάξαμε θέμα και ο Μίμης έιπε τί γίνεται ή κοινωνία των έθνων και τί θά πη αυτό. Κι' άρχισαν να λένε πολλά και στο τέλος ο Πέτρος (Άγγλία) σηκώθηκε θυμωμένος και λέει στο Μίμη (που έπαιζε τήν Ιταλία): Πάψε βλάνα τί ξέρεις εσύ άπ' αυτά; Και χωρίστηκε ή παρέα στα δύο ξεχνώντας πώς όλοι έινε σύμμαχοι και άρχισαν να δέρνονται και ο Πέτρος μ' ένα γυαλί από μπουκάλι έδωσε μια στο κεφάλι του Μίμη και του τάνοιξε και μάλιστα έτρέχανε και αίματα. Και αντί για ειρήνη έπαιξαμε πόλεμο άγριο και στο τέλος ή κυρά-Μαριγώ έκεινή ή γρηούλα που κάθεται στο μικρό σπίτι κάτω από το βουνό, βγήκε θυμωμένη μ' ένα κουβά νερό για να μάς περιλούση, έπειδή, λέει, τής σκορπίσαμε τις κόττες, και έδιαλυθήκαμε. Και ειρήνη δè γίνεται. Άνευ έτέρου μετ' άπελπισίας.

‘Ο Κοντορεβιθούλης

~ ~ ~ ~ ~
ΑΣΤΕΙΑ
 ~ ~ ~ ~ ~

Νίκος.—Άν σου έλεγα, Κώστα, ότι θα ζήσης μόνο 5 χρόνια θα έλυπόσουνα;

Κώστας.—Θά εκλαιγα καθημερινώς.

Νίκος.—Έ! λοιπόν τί κάνεις τώρα που δέν ξέρεις αν θα ζήσης ίσα μ' αύριο;

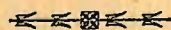
Κύρ Νεοφερμένος (δείχνοντας το δικαστήριο).—Μωρέ τί μεγάλη άκρίβεια που είναι σ' αυτόν το διαβολότοπο. Μόνο πώς μπήκα μέσα και μ' έβαλαν να πληρώσω 500 φράγκα. Μόνο για είσοδο; ;

Κύριος Γεώργιος.—Τά συλλυπητήρια μου κύρ Νικόλα.
 Κύριος Νικόλας (άφηρημένος).—Εύχαριστώ, παρομοίως.

ΤΡΥΦΩΝ Γ. ΠΑΓΔΟΥΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ

Όσοι γράφουν και κάνουν παραγγελίες για έφόδια, βιβλία κλπ., πρέπει να γράφουν ως εξής: Προς τήν Άποθήκη του Σώματος Έλλήνων Προσκόπων, οδός Νίκης, άρ. 11, Άθήνας. Να μη στέλνουν τις παραγγελίες τους στη «Ζωή των Προσκόπων», γιατί τότε δέν εκτελούνται γρήγορα. Η διεύθυνση του περιοδικού και ή διεύθυνση τής αποθήκης του Σ. Ε. Π. έινε δυο ύπηρεσίες τελείως χωριστές ή μια από τήν άλλη.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Άφού τόσο πρόθυμα δέχτηκε ή άγαπημένη μας «Ζωή των Προσκόπων» μερικές συνταγές μαγειρικής και ζαχαροπλαστικής άπ' τας πιδ ώμορφες και διαλεχτές που ξέρω, να δημοσιέη, άρχινάω από σήμερα να σάς δίνω από μια και δυο σε κάθε φύλλο.

Πρέπει να ξέρετε πώς όλες αυτές οι συνταγές είναι δοκιμασμένες, και τις γράφω για σάς, άγαπητοί φίλοι, τής «Ζωής των Προσκόπων».

Δοιπόν να μια πολυ ώμορφη συνταγή χαλβά:

‘Υλικά. Άπό 100 δράμια βούτυρο και νισεστέ, 1)2 δκά ζάχαρι, 3 1/2 ποτήρια νερό (να πέρουν τα ποτήρια πάνω κάτω 100 δράμια) και λίγα μύγδαλα.

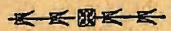
Παρασκευή. 1) Ρίχνουμε τή ζάχαρι στο νερό και τή βάζουμε να βράξη σιή φωτιά ως να έτοιμασθ τ' άλλο μίγμα. 2) Βάνουμε έπειτα το βούτυρο σ' ένα δοχείο στη φωτιά, όπου λίγο λίγο ρίχνουμε το νισεστέ, ενώ συνεχώς ανακατόνουμε το βούτυρο, τ' αφίνουμε δè στη φωτιά ως που ν' άρχινήση να ροδίση. 3) Ρίχνουμε άκόμη εκεί μέσα και τα μύγδαλα. 4) Πέρουμε το συρόπι που έχουμε στη φωτιά και το ρίχνουμε στο άλλο μίγμα (βούτυρο, νισεστέ, μύγδαλα) που ναι στη φωτιά, κι' αυτό το ανακατόνουμε ως που να ψηθή, το κατεβάζουμε, το σεβρίσωμε σε φόρμες και... καλή όρεξη!

Πατάτες τηγανιστές.

Πέρνετε όσες πατάτες νομίσετε πώς άρκουν για ένα φαί, τις καθαρίζετε και τις κόβετε σε μικρά κομμάτια (αν είναι μέτριες στα τέσσερα) όχι όμως φέτες, αλλά κομμάτια, τις πλένετε, έπειτα τις άλατίζετε και ρίχνετε λεμόνι άρκετό. Αυτές έτσι όπως είναι έτοιμες τις βάζετε στη φωτιά μ' άρκετο λάδι (στο τηγάνι) και τις αφήνετε να βράσουν. Κι' έτσι έτοιμάζετε και έχετε ένα θαυμάσιο φτηνό φαί.

Σημ.—Το λάδι που θα περισέψη μην το πετάξετε ή τηγανίζετε άλλη φορά πατάτες, ή το βάνετε σε κανένα άλλο φαί που πηγαινει το βρασμένο λάδι.

‘Η Μαγειριδδά σας

ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΩΤΕΡΟ ΠΡΑΓΜΑ

— Ποιό έινε κατά τή γνώμη σου το δυσκολώτερο πράγμα;
 — Να σου πώ· μπορεί να ύπάρχουν και μερικά δυσκολώτερα πράγματα από το πώς θα ήταν δυνατό να εύχαριστηθούν όλοι όσοι στέλνουν χειρόγραφα για δημοσίευση στη «Ζωή των Προσκόπων», αλλά δέν ξέρω ποιά είν' αυτά!

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

ΠΟΣ ΒΓΑΙΝΕΙ Η ΔΛΗΘΕΙΑ

°Ο **έμπορος** : Γι' αυτή την εικόνα σάς δίνω 500 δραχμές.
 °Ο **ζωγράφος** : Δεν μπορώ, δυστυχώς, λυπούμαι. Την έπούλησα σέ κάποιον άλλον έμπορο για 1000 δραχμές πρό δύο ώρων.
 °Ο **έμπορος** : Τι; Για 1000 δραχμές; Πώς έπιτρέπετε στον εαυτό σας να σάς κλέβουν με τέτοιο τρόπο! Αυτή η εικόνα σας αξίζει τουλάχιστο 2000 δραχμές!...

ΚΡΙΤΙΚΗ...

°Ο **φίλος** : "Αχ, καϊμένε, αυτές οι στρουθοκάμηλοι στην εικόνα σου είνε θαυμάσιες! Έξοχες! Θέλεις να σου δώσω μιá φιλική συμβουλή; Θάκανες καλά να επιδοθής ειδικώς εις τό να ζωγραφίξης ζώα και ιδίως πουλιά!
 °Ο **καλλιτέχνης** : Εύχαριστώ πολύ, αλλά μιá παρατήρηση δεν είνε στρουθοκάμηλοι αλλά άγγελοι!!

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ!

°Ο δάσκαλος στό Νηπιαγωγείο μιλούσε στους μικρούς μαθητές του εκείνη την ημέρα περί ύπομονής. Για να τους κάμη να καταλάβουν καλλίτερα τό θέμα που τους ανέπτυσε, έκαμε στον πίνακα με την κιμωλία την εικόνα ενός παιδιού που κάθεται στ' άκρογυάλι και ψαρεύει.

— Βλέπετε αυτό τό παιδάκι. Ψαρεύει. Άκόμα και η απόλαυση του ψαρέματος άπαιτεί ύπομονή. Τό παιδάκι που βλέπετε πρέπει να καθήση έδώ στ' άκρογυάλι και να έχη ύπομονή.

Έπειτα άρχισε ν' αναλύη στα μικρά παιδιά τά μεγάλα πλεονεκτήματα και τη χάρη της ύπομονής επί μισή ώρα. Στο τέλος, ως συμπέρασμα, τά ρωτάει :

— Τώρα λοιπόν ποιό από σάς μπορεί να μου πη τί χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλο ένα παιδί, που πάει να ψαρέψη;

°Ολη η τάξη των μικρών με μιá φωνή άπήντησεν άμέσως:

— Δόλωμα!

ΤΙ ΗΛΠΙΣΕ

— Άλλά, λέει ό άρχισυντάκτης της «Ζωής των Προσκόπων»

στό νεαρό ποιητή, που του έφερε πάλι τό ίδιο ποίημα για να τό δημοσιεύση, μου φέρατε τό ίδιο πράγμα έδώ και δέκα πέντε ημέρες και σάς είπα ότι δεν τό έγκρίνω για δημοσίευση! Πάλι τά ίδια;

— Ξέρετε σάς τό ξανάφερα, άπεκρίθη με μετριοφροσύνη ό νεαρός ποιητής γιατί ήλπισα πως στις 15 αυτές ημέρες ίσως τό γούστο σας για την ποίηση θα καλλιτέρευε...

Η ΔΙΑΦΟΡΑ!

— Ποιά είν' η διαφορά μεταξύ όνειρου και έφιάλτου;
 — Ίδου η διαφορά: τό να δανειστής χρήματα είνε όνειρο, τό πως θα πλερώσης έπειτα τό χρέος σου είν' έφιάλτης...

ΗΤΑΝ ΚΥΡΙΟΣ ΑΥΤΟΣ

°Ο **ύπηρέτης** : Κάποιος κύριος θέλει να σάς ιδεί, κύριε.
 °Ο **όψιπλoutos** : Μην είνε κανένας συγγενής, που έρχεται να μου κάμη επίσκεψη, ε;
 °Ο **ύπηρέτης** : Όχι, κύριε, σάς είπα πως είνε ένας κύριος.

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Η Διλίτσα πήγαινε πολύ πίσω στη Γεωγραφία και για τότο η δασκάλα της, άρκετά ηλικιωμένη κυρία, αναγκάστηκε να δώση ένα γράμμα στη Διλίτσα με την έντολή να τό πάη στη μαμά της. Φυσικά στό γράμμα η δασκάλα παρακαλούσε τη μητέρα να προσέχη την κόρη της στίτι και να τη βάξη να διαβάξη τό μάθημα της Γεωγραφίας. Πέρασαν όμως κάμποσες ημέρες και τό κοριτσάκι εξακολουθούσε να μη λήη τίποτα στό μάθημα αυτό. Επί τέλους η δασκάλα έρώτησε :

— Δέ μου λές, Διλίτσα, έδωσες τό γράμμα στη μαμά σου;

— Μάλιστα, κυρία, τόδωσα.

— Τό διάβασε;

— Μάλιστα.

— Και τί είπε;

— Είπε κι' εγώ δεν ξέρω Γεωγραφία και όμως παντρεύτηκα και η θείτσα Άμαλία δεν ξέρει Γεωγραφία και όμως έπαντρεύτηκε κι' αυτή. Η δασκάλα σου ξέρει Γεωγραφία και όμως δεν έπαντρεύτηκε. Δέν βλέπτει λοιπόν άν δεν ξέρης Γεωγραφία.

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΕΓΚΟΛΠΙΑ

ΣΗΜΑΤΑ ΜΟΡΣ

Άπό τά νέα Έγκόλπια Προσκόπων που δέ λίγες ημέρες θα είνε έτοιμα.

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

1 Ἀπριλίου, 1919

Μιά πρακτικὴ ιδέα.

Ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχος ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἐφαρμόζει μιὰν ἰδέαν, ποῦ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐχαριστήσῃ ὅλον τὸν προσκοπικὸν κόσμον, καθὼς καὶ ὅσα παιδιά ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν Πρασκοπισμὸν. Ἀφιερώνουμε μιὰ δλόκληρη σελίδα—ἢ καὶ περισσότερον ἂν εἶν' ἀνάγκη—σὲ προσκοπικὰ συζητήσεως μεταξὺ τῶν κ. κ. Ἐφόρων καὶ Ἀρχηγῶν γιὰ ζητήματα ποῦ ἐνδιαφέρουν τὸν Προσκοπισμὸν. Τώρα θὰ μοῦ πῆτε τί εἶδους ζητήματα ἐννοῶ; Σὰς ἀπαντῶ γενικῆς φύσεως. Ὅχι ὅμως θεωρίες, ὄχι ἀρθρογραφία, ἀλλὰ ἐφαρμογή, πρακτικὰ πράγματα. Λ. χ. ἕνας Ἐφορος ἔχει μιὰ πρακτικὴ ἰδέαν, ποῦ προέρχεται ἀπὸ παρατήρησιν ποῦ ἔκαμε; Ἄς μᾶς τὴν πῆ. Καὶ ἂς τὴν συζητήσουν οἱ ἄλλοι. Πολύτιμα πράγματα θὰ διδαχθοῦν ὅλοι ἀπὸ μιὰ τέτοια συζήτηση, πολὺς κόπος καὶ πολὺς χρόνος θὰ οἰκονομηθοῦν ἀπὸ κατὶ ποῦ σὰς προσφέρει ἕνας ἔτοιμο ποῦ τὸ ἐφάρμοσε καὶ εἶδε τ' ἀποτελέσματά του. Φυσικὰ ἡ συζήτηση θὰ γίνεταί με βραχυλογία. Τὸ νὰ πῆτε στοὺς Προσκόπους πῶς ὁ Προσκοπισμὸς εἶν' ἕνα μεγάλο ἔργον, ποῦ ἔχει μεγάλο σκοπὸν καὶ τὰ παρόμοια μὴ θαρρεῖτε πῶς τοὺς εἶπατε κατὶ σπουδαῖο. Αὐτὰ τὰ ξέρουν γιὰτὶ τᾶχουν διαβάσῃ χίλιες φορὲς. Ἄν τοὺς πῆτε πῶς νὰ φτειάνουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο μ' ἕνα νέον, εὐκολώτερον τρόπον θὰ σὰς εὐγνωμονοῦν. Εἶμαι βέβαιος πῶς ὅλοι οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ θὰ λάβουν μέρος στὴ συζήτηση αὐτὴ τὴν πρακτικὴν. Ὁ Προσκοπισμὸς θὰ προοδεύσῃ μόνον ἂν ὅλοι συνεργασθοῦν ἐνωμένοι, ἂν ὅλοι νοιώσουν καλὰ πῶς ἀνήκουν σ' ἕνα σῶμα ποῦ βαδίζει τὸ δρόμον τοῦ ὄχι κομματιαστά, ἀλλὰ ἐνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον.

~~~~~

Μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε.

Καὶ ἡ συνεργασία αὐτὴ ποῦ ἀναφέρω παραπάνω εἶνε τόσο περισσότερον ἀναγκαῖα καθόσον τώρα ἀρχίζει νὰ ἐφαρμόζεται ὁ νέος Ὄργανισμός καὶ θὰ τυπωθοῦν τὰ νέα Ἐγκόπια. Ὁ Γεν. Ἐφορος κ. Κ. Μελάς φεύγει ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, καὶ θὰ λείψῃ, ὅπως μᾶς λέγει ὁ ἴδιος, γιὰ κάμποσον καιρὸν. Ἴδου μιὰ εὐκαιρία νὰ δεῖξουμε ὅλοι ὅτι ὁ κ. Μελάς δὲν πέρνει μαζί του καὶ τὸ ἔργον του, ἀφίνοντας τὸ Σῶμα χωρὶς κεφάλιν. Ἄς δεῖξουμε πῶς καὶ στὴν ἀπουσία του με ὅσα ἀφίνει πίσω του—τὸ ἔργον του γιὰ τὸν Προσκοπισμὸν—εἶνε ὡς νᾶταν παρὼν. Οἱ κόποι ποῦ ἔσπειρε μποροῦν νὰ δώσουν τὰ καλλίτερα ἀποτελέ-

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. Κ. ΜΕΛΑΣ

Φίλε κύριε Διευθυντά.

Ὅκτὼ χιλιάδες ἀντίτυπα τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» ἀριθ. 23 ἐστάλησαν παντοῦ καὶ στὰ ἐλληνόπουλα καὶ στὰ παλληκάρια μας στὸ μέτωπον. Ἐνας βρέθηκε νὰ μοῦ γράψῃ σχετικὰ μετὴν πρὸς τοὺς πολεμιστάς μας δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν μου καὶ νὰ τὴν ἐπικρίνῃ. Μοῦ ζητᾶ νὰ τοῦ ἀπαντήσω γιὰ τὴν «Ζωὴ τῶν Προσκόπων».

Δὲν μπορῶ ν' ἀπαντήσω γιὰτὶ τὸ γράμμα εἶνε ἀνώνυμον. Ἀνώνυμον γράμμα εἶνε ἕνα πρᾶγμα ποῦ μόνον περιφρόνησις ἀξίζει, ἐπειδὴ αὐτὸς ποῦ τὸ γράφει δὲν πιστεύει σὲ ὅ,τι λέει μέσα, ἀφοῦ φοβᾶται νὰ πῆ ποιὸς εἶνε. Θὰ τοῦ ἀπαντήσω μόνον ὅταν μοῦ πῆ ποιὸς εἶνε, ποῦ κάθεται καὶ τί δουλειὰ κάνει.

Ἐνας τίμιος ἄνθρωπος ποτε δὲ γράφει ἀνώνυμον, ἀλλὰ ἔχει πάντα τὸ θάρρος τῆς γνώμης του.

Με πολλὴ φιλία

26—3—1919

Κ. ΜΕΛΑΣ

ματα. Μετὸ νέον Ὄργανισμὸν καὶ με ὅσα νέα Ἐγκόπια θὰ τυπωθοῦν, μποροῦμε, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχη ὕψη γιὰ ἐργασία καὶ ἐνωμένες προσπάθειες, νὰ προχωρήσουμε ὅσο θέλουμε.

~~~~~

Προβληματικὴ κατάστασις.

Μερικὰ παιδιά μοῦ στέλνουν λογογραφήματα ἢ ἐπιστολὰς γιὰ δημοσίευσιν καὶ ἅμα δὲν τὰ ἰδοῦν δημοσιευμένα μοῦ ξαναγράφουν με ξαναρωτοῦν γιὰτὶ δὲν δημοσιεύσεται τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ χειρόγραφο. Ἄς τοὺς ξαναπῶ λοιπὸν ὅτι δὲν εἶνε τὰ δικὰ τους μόνον ποῦ λαβαίνα, ἀλλὰ πολλὰ, πάρα πολλὰ χειρόγραφα, ποῦ ὅλα στριμώνονται ἀνυπόμονα γιὰ νὰ βροῦν μιὰ θέσιν στὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Εἶνε σὰν νᾶχετε ἕνα δωμάτιον, ποῦ χωράει 50 ἀνθρώπους καὶ νὰ ζητοῦν νὰ μποῦν μέσα καλὰ καὶ σώνει 600! Ἄλλὰ πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό; Οὔτε ὑπάρχει καμμιά θεραπεία ἂν πῶ στοὺς ρέστον 550 νὰ ξαναπεράσουν γιὰτὶ πρὶν προφθάσω νὰ βάλω μέσα ὅσους μπορῶ ἀπ' αὐτοὺς ὀρίστε ἄλλοι 700 ποῦ σπρώχνονται κι' αὐτοὶ νὰ μποῦνε!! Τώρα προσθέστε ὅσους εἶνε ἔξω καὶ φωνάζουν νὰ μποῦνε καὶ πέστε μου σεῖς τί ἀπάντησις νὰ δώσῃ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» στοὺς παραπονουμένους. Ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ νὰ τραβήξῃ τὰ μαλλιά του ἢ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον κάθε φορὰ ποῦ βλέπει τὸν διανομέαν νὰ φέρῃ ὅλον καὶ καινούργια πάκα ἀπὸ χειρόγραφα τί ἄλλο τοῦ μένει νὰ κάμῃ;

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΕΦΕΥΡΕΣΗ!

ΠΕΡΙΕΡΓΑ-ΠΑΡΑΞΕΝΑ

—Τὸ μεγαλύτερο καὶ πιὸ κολοσσιαῖο λουλουδι τοῦ κόσμου ὑπάρχει στὴ νῆσο Σουμάτρα. Ἐχει τριῶν ποδιῶν διάμετρο καὶ ζυγίζει περίπου 3—4 ὀκτάδες. Δὲν ἔχει καθόλου φύλλα. Ἡ μυρουδιά τοῦ λουλουδιοῦ αὐτοῦ μοιάζει μὲ σάπιο κρέας καὶ προσελκύει ἀμέτρητες μύγες καὶ ἔντομα, ποῦ ἀφίνουν τὰ αὐγά τους σ' αὐτό, τὰ ὁποῖα ὁμως, δὲν ἀναπτύσσονται.

—Ἐνα ἀπὸ τὰ ωραιότερα δέντρα τοῦ κόσμου ὑπάρχει στὶς δυτικὲς Ἰνδίες, ποῦ εἶνε τόσο σκεπασμένο ἀπὸ κόκκινα γυαλιστερά λουλουδία, ὥστε πολλές φορές τὰ φύλλα του δὲν διακρίνονται.

—Στὰ βουνὰ τῶν Μολουκκιανῶν νησιῶν φυτρώνει ἓνα δέντρο ποῦ τὰ φύλλα του ἔχουν μᾶκρος 2 καὶ 3 πόδια καὶ πλάτος ἑνός, καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκεῖνων γιὰ νὰ στρώνουν τὰ τραπέζια τους. Γι' αὐτὸ αὐτὸ δέντρο λέγεται τραπεζομαντηλόδεντρο.

—Ἐνὸς φυτοῦ, ποῦ φυτρώνει στὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, ἀμα κλείσουν τὰ λουλουδία του, προμηγνύεται βροχή!

—Κάποιο περιεργὸ δέντρο φυτρώνει στὴ νῆσο Μαδαγασκάρη. Ὁ κορμὸς του εἶνε ἐντελῶς κούφιος καὶ κόβεται ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς σὲ κομμάτια, ποῦ τὰ φτιάχνουν τύμπανα.

—Στὰ δάση τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ὑπάρχει ἓνα φυτὸ, ποῦ μοιάζει ἀπαράλαχτα μὲ ἀλογότριχες. Αὐτὸ τὸ φυτὸ περιτυλίγει τὰ δέντρα τόσο πυκνὰ ὥστε δὲν διακρίνονται. Οἱ κάτοικοι τὸ μαζεύουν καὶ γεμίζουν τὰ στρώματά τους. Ἀπ' αὐτὸ φτιάχνουν καὶ τὰ πουλιὰ τίς φωλιές τους, ποῦ φαίνονται πολὺ ὡμορφες.

—Στὴ νῆσο Κεϋλάνη φυτρώνει ἓνας θάμνος ποῦ οἱ καρποὶ του τρώγονται μὲ εὐχαρίστησι ἀπὸ τὰ ψάρια τὰ ὁποῖα ὁμως, ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ζαλλίζονται τόσο, ὥστε ἔρχονται στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ καὶ τὰ πιάνει κανεὶς μὲ τὰ χέρια.

—Μαζὶ μὲ τὰ περιεργὰ δέντρα τοῦ κόσμου ὑπάρχουν καὶ μερικά, ποῦ ἀμα χαράξεις τὸ φλοῦδι των, τρέχει μιὰ γαλαχτώδης οὐσία, ποῦ πίνεται, ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν βουνῶν τοῦ Καρακάς, ἀντὶ γιὰ γάλα.

ΑΛΕΞ. Ε. ΔΡΑΚΟΣ (Ἐνωμ.)χης 4ης Ο. Α.)

ἈΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀφηρημάρα!

Ὁ μεγάλος Γαλιλαῖος λένε πῶς ἦταν πολὺ ἀφηρημένος. Ὑπάρχον δύο ὁμορφα ἀνέκδοτα γι' αὐτὸν ποῦ τὸν χαρακτηρίζουν ἀκριτᾶ.

Μιὰ μέρα βγήκε περίπατο καὶ γιὰ νὰ μὴν πηγαίνουν καὶ χτυποῦν τὴν πόρτα του ἄδικα, ἔγραψε ἀπάνω σ' αὐτὴ τὰ ἑξῆς: «Ὁ κ. Γαλιλαῖος ἐξῆλθε». Ἦτανε δὲ τότε κείνες ἡ ἡμέρες ποῦ προσπαθοῦσε νὰ εὕρη τοὺς περιφήμους του νόμους καὶ ἡ ἀφηρημάδα του εἶχε φτάσει σὲ πολὺ μεγάλο σημεῖο.

Ὅταν λοιπὸν γύρισε πίσω σπῆτι του κίτταξε τὴν ἐπιγραφή ποῦ εἶχε γράψῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἀφηρημένος ὁ-

Ἄ κ. Κουτίδης: Καλὸ στὸν Κοντορεβιδούλη! Καὶ δὲ μου λές πῶς κατάφερες κ' ἔπιασες ἓνα τόσο μεγάλο ψάρι; Μπᾶς μὲ αὐτὸ ποῦ ἔγραψες πῶς πιάνον ψάρια;

Ἄ Κοντορεβιδούλης: Ὅχι. Βοήκη ἄλλον τρόπο.

Ἄ κ. Κουτίδης: Ναι; Γιὰ πές μου καὶ μένα νὰ πάω κ' ἐγὼ νὰ πιάσω κανένα ψάρι!

Ἄ Κοντορεβιδούλης: Μπαίνετε μέσα στὴ θάλασσα, πάτε στὸν πάτο καὶ ἔπειτα πάτε καὶ κάθιστε κάτου ἀπὸ μιὰ κέτρα καὶ κάνετε τὸ σκουληκι. Πῶς κάνει τὸ σκουληκι, ε; Φυσικὰ θὰ τρέξουν ἀμέσως ψάρια κατεπάνω σας καὶ σεις πέρνετε τὸ μεγαλύτερο...

πως ἦταν εἶπε «ἄς ἔλθω ἀργότερα» ἴσως γυρίση ὁ κ. Γαλιλαῖος!!!

Μιὰ ἄλλη μέρα ὁ Γαλιλαῖος πήγαινε σὲ μιὰ γειτονικὴ πόλη. Στὸ δρόμο, πάνω σὲνα γιοφύρι ἐνὸς ποταμοῦ, βόηκε ἓνα ὠραῖο πειραδάκι, ποῦ τόσο τοῦ κίνησε τὴ προσοχὴ ὥστε σταμάτησε κεῖ καὶ τὸ ἐξήταζε πολὺ ὥρα. Ἐξαφνα θυμῆθηκε πῶς ἦταν ἀνάγκη νὰ πάη στὴ πόλη γρήγορα καὶ πετώντας τὸ ὄολόγι του, ποῦ εἶχε βγάινε νὰ δῆ τί ὥρα εἶνε, ἔβαλε τὸ πειραδάκι στὴ τσέπη του καὶ ἐπανελάβε τὸ δρόμο του...

Τὸ βαρόμετρο τοῦ Ἀραγῶ.

Κάποτε ἓνας φίλος τοῦ περιφήμου ἀστρονόμου Ἀραγῶ, τοῦ ἔστειλε ἓνα πολὺ ἀκριβὸ βαρόμετρο, ποῦ ἔστοίχισε 200 λίρες. Ὁ Ἀραγῶ τὸ ἔβαλε μέσα στὴν αἶθουσα τοῦ σπουδαστηρίου του. Ὁ ὑπηρετῆς του, ἓνα ἀγαθὸ γεροντάκι, καθάριζε κάθε μέρα τὴν αἶθουσα αὐτὴ, καθὼς καὶ τὸ βαρόμετρο.

Δυστυχῶς ὁμως μιὰ μέρα κεῖ ποῦ τὸ καθάριζε, ἐφεύγει ἀπὸ τὸ στήριγμά του καὶ πέφτει σὲ χίλια κομμάτια στὴ γῆ. Ὁ Ἀραγῶ ποῦ ἄκουσε τὸν κρότο ἤλθε καὶ παρηγόρησε τὸ γέρο χτυπώντας φιλικὰ αὐτὸν στὴ πλάτη «Ἐ! δὲν εἶνε τίποτα» μόνον μοῦ φαίνεται πῶς θὰ ἔχομε φοβερὴ βροχὴ γιατί ποτέ μου δὲν εἶδα τὸ βαρόμετρο νὰ πέση τόσο χαμηλά!...

ΕΥΑΓ. Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ (Βαθὸ—Σάμος)

Η ΑΓΓΑΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Πώς θα μάθετε να συνεννοησθε και να γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγλικά σε 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

I am worth (ουεΐρθ) αξίζω pound (πάουντ) λίτρα.
last time (λάστ) την τελευταία φορά since then (σέινς δέν) έκτοτε, από τότε.

canary (κάναρε) καναρίνι πληθ. canaries (κάναρις).

Μεταφράστε το εξής:

Mary: This cat is worth fifteen pounds.

Jack: Last time I was here you said ten pounds.

Mary: I know, but since then she has eaten two canaries!

to put down αφήνω χάμω, βάζω κάτω cake (κέικ) κέικ (γλυκό).

at once (άτ ονάς) άμέσως manner (μάνερ) τρόπος you have no manners = δέν έχεις καθόλου καλούς τρόπους, δέν έχεις καθόλου άνατροφή.

loud (λάουτ) δυνατά para (πάπα) μπαμπάς.

I ought (όουτ) θα έπρεπε glad (γκλάτ) χαρούμενος.

I am glad = χάρω, no one (νόουαν) κανείς.

badly (βάδλι) κακώς James (τζέιμς) Ίάκωβος.

to bring, brought (βράτ) brought, φέρνω, κομίζω.

to bring up = άνατρέφω.

Μεταφράστε το εξής άστείο:

— James, put down that cake at once! Have you no manners?

— Do not speak so loud, para. You ought to be glad no one saw how badly I have been brought up (παθητ. φωνή).

naughty (νώτε) κακός to fight (φάιτ) πιάνομαι, παλαίω.

Just (τζεΐστ) άκριβώς, μονάχα, clothes (κλότς) ρούχα, φορέματα.

suit (σουτ) φορεσιά to scold (σκώλτ) μαλώνω.

to answer (άνσερ) άποκρίνομαι Johnny (τζόνι) ύποκ. του John = Γιαννάκης.

next (νέξτ) προσεχής, άλλος, διπλανός door (δώαρ) θύρα.

Το ρήμα to have όταν δέν είνε βοηθητικό σχηματίζεται όπως και τα άλλα ρήματα δηλ. δέχεται στην άρνηση και έρώτηση το do. Το καταλαβαίνετε από την έλληνική. Π. χ. στα «έχω ιδεί», «έχω πάει» κλπ. είνε βοηθητικό. Άλλά στο «έχω να κάμω» δέν είνε βοηθητικό. Το «έχω να κάμω» θα το πήτε I have to do.

Μεταφράστε το εξής άστείο:

The Mother: You naughty child, where have you been? I believe you have been fighting again with John next door (της διπλανής πόρτας). Just look at your clothes! I shall have (θ' άναγκασθώ) to buy you a new suit.

Jim: Do not scold me, ma (μά άντι του mama

(μάμα) μαμά). You ought to see Johnny. His mother will have to buy a new boy!

I am welcome (ούέλκομ) είμαι εύσπρόδεκτος, με δέχονται καλά. You are welcome = καλώς ώρισες.

flat (φλάτ) πάτωμα to pound (πάουντ) χτυπά δυνατά.

wall (ούώλ) τοίχος look here! άκου δώ! κύττα δώ!

to cry (κράι) κραυγάζω kid (κιδ) χυδ. παιδάκι.

to stop (στόπ) σταματώ sir (σεύρ) κύριε.

flower (φλάουαρ) άνθος, λουλουδι spring (σπρίγγ) άνοιξη.

Ο παρατ. και η παθητ. μετοχή των ρημάτων που τελειώνουν στο άπαρέμφατο σε γ σχηματίζεται με την κατάληξη ied λ. χ. to cry, κραυγάζω, σκούζω και κλαίω παρατ. και παθητ. μετ. cried (κράϊτ).

like (πρόθεσις) σαν like that, έτσι, έτσι δά.

to yell (γέλ) σκούζω make him stop, σταμάτησε τον!

Μεταφράστε το παρακάτω:

The man in the next plat was pounding on the wall (χτυπούσε με της γροθιές του).

— Look here, he cried, I cannot sleep with your kid yelling like that! If you do not make him stop, I will!

— Come in, sir — come! said the kid's father. You will be as welcome as the flowers in spring.

into (έντο) μέσα hope (χάπ) έλπίδα.

hopeless (χάπλες) άπελπισμένος hopelessly (χάπλεςλι) άπελπιστικά.

to ask (άσκ) έρωτώ Virginia (βιρτζίνια) Βιργίνια.

to hit (χίτ) hit, hit, χτυπώ, δέρονω back (βάκ) πίσω,

to hit back, ανταποδίδω τα χτυπήματα, χτυπώ κι' εγώ.

to happen (χάπεν) συμβαίνει tear (τήαρ) δάκρυο.

Μεταφράστε το παρακάτω:

WHAT SHE WAS DOING

Virginia came into the house crying hopelessly.

When asked what had happened, she answered that she and her friend Johnny had been fighting and Johnny had hit her.

— And what were you doing when he hit you? asked her mother.

— I was hitting him back! she said in tears.

Αυτά να τα μάθετε καλά και να τα μεταφράσετε με κάπως έλεύθερη μετάφραση αν προτιμάτε. Τις μεταφράσεις τις στέλνετε στη «Ζωή των Προσκόπων». Η καλύτερη μετάφραση θα βραβευθί με μιá έτησία συνδρομή.

— Το άνωτέρω άστείο να μάθετε να τα λέτε και από το έλληνικό στο άγγλικό, ούτως ώστε να μπορείτε να τα διηγηθήτε σ' έναν Άγγλο.

Όσοι μπορείτε, πρέπει να προμηθευθήτε ένα λεξικό άγγλοελληνικό, που να έχη και την προφορά. Με τη βοήθεια ενός λεξικού θα μπορούσατε πια να καταλάβετε ένα μικρό άνέκδοτο, μιá είδηση σε μιá εφημερίδα ή κανένα εύκολο παιδικό διήγημα. Πρέπει να ξέρετε ότι πολύ λίγα πράγματα σάς λείπουν από τη Γραμματική. Όλα τα επόμενα μαθήματα θα έχουν έφαρμογή όπως και το παραπάνω και τα μαθήματα θα κλείσουν μ' ένα μεγάλο Διαγωνισμό Μεταφράσεως από την άγγλική.

Ο Καθηγητής σας

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΜΑΤΗ

ΥΠΟ Ν. Η. Δ.

Ο Μπαρμπασταμάτης ο Γιαννούλης ήταν γνωστός και στις 130 οικόγενείες του χωριού του· όλοι τον ήξεραν· με τη μεγάλη Σιμιώτικη του βράκα, με τα μικρά κάτασπρά του γένια και μαλλιά, με τη γαλάζια σεβέττα του στο κεφάλι και με το γερό κυρτισμένο μπιστούγι του, που ο ίδιος είχε φτεριάσει, κυρουσίαζε την εικόνα γέροντα σεβαστού. Έσερνε στη ράχη 99 δάκρυα χρόνια· αριθμό δηλαδή που ο καθένας μας ούτε καν θα τον πλησιάσει· πως κι αν τον πλησιάσει, θά'νε ένα σάψαλο που ξαπλωμένο μέρα νύχτα στο κρεββάτι, δεν θά'χει τίποτ' άλλο παρά μία φωνούλα αδύνατη με την οποία ίσα ίσα θα μπορούη να φωνάζη στα βάσανα τα παιδιά του.

Αυτό όμως δε συνέβαινε και με το Μπαρμπασταμάτη· αυτός κοκκίνιζε σαν σχοινίτικο κούτσουρο, είχε καρδιά παλληκαριού, κορμί σαν κυρταίσι και βιάδιμα λίγο άργό, αλλά γερό. Όχι καθόλου βαρετός μονάχα δεν ήταν, αλλά και πολύ, πολύ διασκεδαστικός, γιατί όλα του ήταν στη θέση τους· είχε μνημονικό τέλειο, καρδιά γερή, μάτι καλύτερο απ' του άετου και αυτί γοργόνα. Κι όλα αυτά, γιατί άμα ήταν νηός άπόφευγε τις καταχρήσεις. Δεν περνούσε μέρα χωρίς να κατέβη συχνά στο καφφενείο και διηγηθή στους νηούς πράγματα της παλιάς εποχής. Ούτε Χριστούγεννα ή άλλη μεγάλη γιορτή περνούσε χωρίς να φέρη μία βόλτα στο χορό που όλοι οι νηοί και οι νηές του χωριού του έκαναν. Όση δε ευχαρίστηση είχε άμα έλεγε, άλλη τόσο και περισσότερη αισθάνονταν άμα άκουε να του λένε, και μάλιστα για άνακαλύψεις και τεχνάσματα. Και λυπούνταν γιατί να μην έχη μέρες άκόμα απ' το Θεό για να ιδούν τα μάτια του όσο μπορούσαν περισσότερα και να τα πη στους άλλους φίλους του, όπως έλεγε, τους πεθαμένους, όταν θα τους αντίμωνε. Τουλάχιστο, έλεγε κάποτε, άς μ' αξιώση ο Μεγαλόχαρος· να ζήσω να ιδώ τη Σάμο μας ελεύτερη και τη σημαία μας σημένη πάνω στο καμπαναριό του "Αη-Γιώργη κι ύστερα άς κλείσω τα μάτια μου. Θα πάω τότε με χαρά να βρω τους άλλους φίλους μου, γιατί θά'χω πολλά και μεγάλα νέα να τους πώ.

Υστερα απ' όλα αυτά, κανείς δεν ήταν στο χωριό μέσα που να μην τον άγαπούσε· μα κι αυτός όλους τους άγαπούσε, και προ πάντων τη παπαδιά τη Παπανικολάκαινα, γιατί είχαν και οι δυο τα ίδια χρόνια και τις ίδιες άναμνήσεις. Ταχτικά πήγαινε και την αντίμωνε, γιατί αυτή δεν μπορούσε να βγη έξω, και λέγανε τα δικά τους. Κάθε χρόνο τη Πρωτοχρονιά, έστελνε την έγγονή του, την άγαπημένη του Καλλιόπη, να πάγη να της πη πώς πέρασαν και τουτον το χρόνο με υγεία και χαρά, και προσθέσανε ένα άκόμη αριθμό στα χρόνια τους· γιαντόν, αυτό ήταν το μεγαλύτερο πρωτοχρονιάτικο δώρο· το σέφτονταν πράγματα πώς κόντευε να πατήση τα εκατό χρόνια και τότε καμάρι κρυφό. Πάτησα, έλεγε μόνος του συχνά, συχνά, τα 100, και με τη δύναμη του Θεού τα συλλοικά μου είναι στη θέση τους· μονάχα τα πόδια μου άρχισαν λίγο να μη μ' άκούνε.

Αυτό ήταν το μόνο παράπονο του Μπαρμπασταμάτη. Δεν μπορούσε πράγματι να'νε καλόκαρδος, όταν η παιδιακία του καρδιά τον διέταζε να κάμη κάτι, και τα πόδια του έδειχνον άπειθεια. Σκέφτονταν τα περασμένα του και χωρίς να θέλη φώναζε:

"Αχ! Τάχα δεν ήμουν κι' εγώ νηός

Δεν ήμουν παλληκάρι;

Τάχα δεν έπερπάτησα τη νύχτα με φεγγάρι:

— "Ε! καυμένη ψευτόκοσμε! Δόξα νά'χης Θεέ μου.

Τα τελευταία αυτά λόγια έλεγε μια μέρα ο Μπαρμπασταμάτης, όταν η πόρτα της κάμαράς του άνοιξε και δυο παιδάκια χαριτωμένα, ένα κοριτσιάκι ως 10 ετών, ή Καλλιόπη και ένα άγοράκι μικρότερο, έως 8, ο Δημήτρης, σαν άγγελούδια και τα δυο μπήκαν μέσα.

— "Αντίο, παπούλη· έλα να σου φιλήσουμε το χέρι και να πάμε σχολειό έπειτα, του είπαν.

— "Αϊντε, παιδιά μου, στο καλό· με την ευχή μου. Κυττάξτε καλά ν' άνοιξτε τα ματάκια σας, μη μείνουν στραβά σαν τα δικά μου.

— Μά γιατί, παπούλη, του λέει ή Καλλιόπη, γιατί κάθε μέρα λες πώς δεν πρέπει να μείνουμε στραβοί σαν και σένα; Σάματις συ είσαι στραβός; Συ βλέπεις άκόμη καλά, πολύ καλά.

— "Αχ! παιδί μου, είπεν ο Μπαρμπασταμάτης. Δεν χρειάζεται μονάχα κανείς νά'χει άνοιχτά και καλά μάτια για να βλέπη· χρειάζεται άκόμη και κάτι άλλο· στραβοί δεν είναι μονάχα όσοι δεν έχουν άνοιχτά τα μάτια, είναι και οι άγράμματοι· λέει και ή παροιμία «άνθρωπος άγράμματος, ξύλον άπελέκητο».

— Μά και γιατί, παπούλη μου, λέγει ο Δημήτρης, να μη μάθης και συ γράμματα όταν ήσουν μικρός άφου ήξερες πώς ο άγράμματος είναι στραβός; Φαίνεται πώς δεν θα τ' άγαπούσες τότε;

Στην έρώτηση αυτή του Δημήτρη ο Μπαρμπασταμάτης δεν μπόρεσε να μιλήση· το θέλησε· μα μια πικρή άνάμνηση τον έκαμε να κινήση μονάχα λίγο το κεφάλι του, να βγάλη ένα μεγάλο άχ! απ' της καρδιάς του τα φυλλοκάρδια μέσα, και να σωπάση.

— Μά γιατί, παπούλη, είπαν μαζί και τα δυο έγγονάκια του, δεν μάς μιλάς τώρα παρά άναστενάξεις; Τι συλλογιέσαι;

— "Αχ! παιδιά μου, θα σάς το πώ. Έγώ τα γράμματα τά'θελα και τα θέλω· μα έλα που ή κατάρα δεν μ' άφησε να τα μάθω.

— Μά γιατί;

— Να σάς πώ, παιδιά μου. Τότε δεν ήτανε σαν και τώρα τα πράγματα. Τώρα σεΐς είσθε ελεύτερα να μαθαίνετε τα γραμματάκια σας και αν τυχόν και κανένας πατέρας δεν θελήση να μάθη γράμματα το παιδί του ο νόμος τον βιάζει και το πάει σχολειό. Δεν ήταν όμως τα πράγματα τα ίδια όταν κι' εγώ είχα τα χρόνια σας και πετούσα δώ και κει σαν πουλί. Τότε, παιδιά μου, ή πατρίδα μας ήταν σκλαβωμένη· ό,τι ήθελαν μάς έκαναν τα βρωμόσκυλα οι Τουρκοί· αυτοί μάς είχαν σκλάβους τους· μα κι' άφεντάδες που ήσαν, πάλι μάς φοβούνταν. Γιαντόν δεν μάς άφιναν να μαθαίνουμε γράμματα για να μη ξυπνήσουμε και μάθουμε τη γενειά μας ποιά είναι. Κάποτε, κάποτε μονάχα τρέχαμε κάμποσα παιδιά και κρυβούμασταν μέσα στην εκκλησιά, κι' εκεί απ' ού κλείδωνε καλά τη πόρτα, σιγά-σιγά άρχίναγε ο παπάς—ο Παπα-

θοδωρῆς ὁ συχωρεμένος — καὶ μᾶς μάθαινε ἓνα δυὸ γραμματάκια, αὐτὰ τὰ λίγα ποῦξερε κι' αὐτός. Γιὰ νὰ μὴ μᾶς βλέπουν μάλιστα τὰ σκυλιά, πηγαίναμε νύχτα στὴν ἐκκλησιὰ κι' ἐκεῖ κάτω τὸ στὸ φῶς τοῦ καντυλιοῦ ποῦ φεγγε κουρασμένα μπρὸς στὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγ-Γιώργη μας — μεγάλη του ἡ χάρη — μᾶς μάθαινε κάτι προσευχοῦλες καὶ τραγούδια. αὐτὰ ποῦ ἤξερε. Αὐτὸ ἦταν τὸ σχολειὸ μᾶς τότε καὶ ἔτσι μαθαίναμε τὰ γράμματα. Μὰ ἂν εἶχε καὶ τότε σχολειὸ σὰν καὶ τώρα, δὲν θάμενα ἐγὼ σιραβός.

— Γιὰ πές μας λοιπόν, παπούλη, κανένα τραγουδάκι ἀπὸ κείνα ποῦ μαθαίνατε τότε, ν' ἀκούσουμε πῶς εἶνε.

— Τάχετε ἀκούσει πολλές φορές τὰ ξέρετε; εἶνε κείνα ποῦ σᾶς ἔμαθα καὶ λέτε κάθε μέρα. Τὰ ξεχάσατε; Ξεχάσατε τὸ

Φεγγαράκι μου λαμπρὸ
Φέγγε μου νὰ περπατῶ
Νὰ πηγαίνω στὸ σχολειὸ
Νὰ μαθαίνω γράμματα
Τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα

καὶ τόσα ἄλλα ποῦ σᾶς ἔμαθα;

— Ἄ! αὐτὰ εἶνε μὰ αὐτὰ τότε τὰ ξέρουμε.

— Νᾶταν καὶ τώρα ἔτσι, Καλλιόπη, εἶπεν ὁ Δημήτρης, τὰ γράμματα, ὅλο ἄριστα θὰ πέραναμε χωρὶς νὰ μελετᾶμε.

— Μὰ αὐτὸ, παπούλη, δὲν λέει τίποτα τὸ τραγουδοῦσατε τουλάχιστο κι' ὅλα, γιὰ ἔτσι μονάχα τὸ λέγατε;

— Ὅχι, παιδιὰ μου, εἶπε ὁ Μπαρμπασταμάτης τὸ λέγαμε διαβαστὰ μονάχα μὰ τὸ τραγουδι αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία. Λέει τὰ πάθια μας ἐπειδὴ δηλ. ἅμα ἦταν σκοιὰδι σκοντάβαμε κι' ἐπέφταμε στὸ δρόμο ποῦ πηγαίναμε σχολειὸ, γι'αὐτὸ παρακαλοῦσαμε τὸ Φεγγάρι νὰ μᾶς φέγγη. Αὐτὸ μονάχα εἶχαμε τότε σύννηροφο νὰ μᾶς βοηθᾷ.

Τὰ παιδιὰ κύτταξαν τὸ ἓνα τᾶλλο μὲ βλέμμα σοβαρὸ κ' ὕστερα μὲ μιὰ φωνὴ καὶ τὰ δυὸ εἶπαν:

— Καλὰ λέει ὁ παπούλης, ἔμεις ποτὲ δὲν τὸ σκεφτήκαμε αὐτὸ εἶνε ἓνα πολὺ καλὸ τραγουδι καὶ πρέπει νὰ τὸ μάθουμε καὶ στᾶλλα τὰ παιδιὰ. Πόσα ὤμορφα πράγματα μᾶς λέει! Μὰ ἡ ὥρα ἔφτασε λέγει ὁ Δημήτρης καὶ πρέπει νὰ φύγουμε γιὰ τὸ σχολειὸ.

— Ἐλα, παπούλη, νὰ σοῦ φιλήσουμε τὸ χέρι καὶ θὰ πᾶμε πιά γιὰ τὸ σχολειὸ ἄρκετὰ εἶπαμε ἡ ὥρα ἔφτασε.

— Αἴντε, παιδιὰ μου, πᾶτε στὴν εὐχὴ τοῦ Χριστοῦ μας. Προσέχετε καλὰ νὰ προσδεύετε ν' ἀκούτε τοὺς δασκάλους σας καὶ ν' ἀγαπᾶτε ὅλα τᾶλλα τὰ παιδάκια σὰν ἀδελφία σας. Τὸ βράδυ ἅμα θὰ γυρίσετε ἀπ' τὸ σχολειὸ, ποῦ θάμαι κι' ἐγὼ πιδ ἡσυχος θὰ σᾶς πῶ μιὰ μεγάλη, καλὴ ἱστορία.

— Μπρὸς Δημήτρη, πᾶμε τώρα, εἶπεν ἡ Καλλιόπη, καὶ τὸ βράδυ ἅμα θάρθουμε, θὰ διαβάσουμε νωρὶς νωρὶς τὸ μάθημά μας, γιὰ νᾶμαστε ἔτοιμοι ν' ἀκούσουμε τὴν ἱστορία τοῦ παπούλη.

Λίγα λεπτὰ πέρασαν καὶ τὰ δύο ἀδελφία, μὲ τὴν ἀγάπη ποῦ τὰ ξεχώριζε καὶ τὴ τσάντα στὸ χέρι, τραβοῦσαν γιὰ τὸ σχολειὸ. Ἦσαν γεμάτα χαρὰ καὶ δὲν ἔβλεπαν πότε νάρθη ἡ ὥρα ποῦ καθισμένα πάλι κοντὰ στὸ στρῶμα τοῦ γέροντος, θὰ ἀκουγὸν ἀπὸ τὸ χροσὸ του στόμα, τὴν ὠραία ἱστορία ποῦ τοὺς ὑποσχέθηκε.

Πέντε ὥρες πέρασαν, καὶ τὰ παιδιὰ ἔτοιμα, δειπνι-

σμένα καὶ διαβασμένα πῆγαν καὶ κάθησαν στὴ συνειθισμένη θέση τους. Ὁ δῆτωρ μας εἶχε φ'εἰ κι' αὐτὸς κι' ἀκουμπισμένος στὸν τοῖχο, χᾶιδευε, ὅπως συνειθιῦσε πάντα, τὰ γένεια του καὶ περίμενε τοὺς μικροὺς αὐτοὺς φίλους του, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχε μεγάλη εὐχαρίστηση νὰ κουβεντιάζη. Καὶ οἱ φίλοι του, ὅπως εἶπαμε, δὲν ἄργησαν νὰ πᾶνε πλάι του.

— Καλησπέρα, παπούλη.

— Καλὸ στὰ παιδιὰ μου.

— Τί κάνεις παπούλη.

— Καλὰ. Αἴ! τὸ μάθημα πῶς πῆγε ἀπόψε;

— Σὰν καὶ τίς ἄλλες φορές παπούλη. Καλὰ.

— Μπράβο, μπράβο ἔχετε τὴν εὐχὴν μου πάντα νὰ προκόβετε ἔτσι θὰ σᾶς ἀγαπᾷ κι' ὁ Χριστὸς κι' ἡ Παναγία καὶ μεῖς ὅλοι ἐλάτε νὰ σᾶς φιλήσω γιὰτ' εἰσθε πολὺ καλὰ παιδιὰ.

Τὰ παιδιὰ ἔσκυψαν τὸ πρόσωπό τους, τὰ φίλησε καὶ ἀφοῦ τοὺ ἀσπάστηκαν κι' αὐτὰ τὸ ἀδύνατο χέρι, μεχαρὰ, ποῦ γέμιζε τὰ στήθια τους; εἶπαν.

— Αἴ! τώρα παπούλη μας μὴ ξεχνᾶς τὸ τάμα σου. Θυμᾶσαι τί μᾶς ἔταξες τὸ μεσημέρι. Ἐμεῖς εἴμαστε ἔτοιμα διαβάσαμε, γράψαμε, κάμαμε ὅλες τίς δουλειές μας καὶ τώρα περιμένουμε νὰ σ' ἀκούσουμε τί λὲς θ' ἀρχίσης;

— Ναὶ παιδιὰ μου θ' ἀρχίσω δὲν θὰ σᾶς χαλάσω τὸ χατήρι γιὰτι καὶ σεῖς δὲν μοῦ τὸ χαλάτε. Φέριτε μονάχα λίγο νερὸ κοντὰ γιὰ νὰ βρέχω τὸ λαρύγγι μου ἅμα στεγνώνει.

— Ὅριστε νερό. Σ' ἀκοῦμε παπποῦ.

— Μιὰ φορά, παιδιὰ μου, ἡ Ἑλλάδα, ἡ Πατρίδα μας, ἦταν μεγάλη, οὔτε ἐγὼ δὲν ξέρω πόση ἑξαπλῶνοντον σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση ὅλες ἡ μεγάλες πολιτεῖες, δικές μας ἦταν. Μὰ ἡ κατᾶρα τᾶφερε καὶ χύμηξε αὐτὸ τὸ σκυλιὸ ὁ Τοῦρκος ἀπ' τὸ Κόκκινη Μηλιὰ καὶ σιγὰ-σιγὰ, τὸν ἓνα χρόνο τὸ ἓνα, τὸν ἄλλον τὸ ἄλλο, μᾶς πῆρε μαζὺ καὶ μ' ἄλλους βαρβάρους, ὅλα τὰ μέρη μας τὰ ἅγια. Ἐτσι σιγὰ-σιγὰ, ἀπὸ ἀφέντες γενήκαμε σκυλίβοι καὶ σὲ ποιόν; στὸ βρωμερὸ τὸν Τοῦρκο, τὸ θεριὸ αὐτὸ τὸ ἀνήμερο. Τὶ τραβήξε ἡ Χριστιανοσύνη ἀπ' αὐτοὺς, δὲ λέγεται εἶναι μαρτύρια θέλει ὀλόκληρες μῆνες μέρα-νύχτα νὰ λέω καὶ νὰ λέω καὶ νὰ μὴ σῶνω. Γι'αὐτὸ θὰ τ' ἀφήσω ὅλα καὶ θὰ σᾶς πῶ μονάχα πῶς τὰ περάσαμε ἡμεῖς οἱ Σαμιῶτες μὲ τοὺς τυράννους.

Μαζὺ μὲ τοὺς πολλοὺς, μᾶς πῆρε καὶ μᾶς τὸ ρέμμα. Οἱ Τοῦρκοι πάτησαν καὶ τὸ νησί μας, ποῦ ἴσα μὲ τότε ἦταν λουλοῦδι ἀνάγγιχτο καὶ τὸ ρήμαξαν τρεῖς φορές καὶ τὸ ἔσπειραν ἀλάτι. Μὰ ὅπως μὲ τοὺς πολλοὺς μαζὺ χαντακωθήκαμε, ἔτσι πάλι καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς μαζὺ σηκωθήκαμε. Μόλις ἡ εὐλογημένη ὥρα ἦρθε καὶ ἡ Ἑλλάδα μας σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ τὰ ἀθάνατα παλληκάρια μας ἀόχισαν νὰ χτυποῦν κείνους ποῦ μᾶς κατέστρεψαν, ἀμέ και οἱ σταυραετοὶ μας καπετὰν Λυκοῦργος, Σταμάτης, Λοχανᾶς, Κονταξῆς κι' ἄλλοι πολλοὶ δὲν ἔμειναν ἀτάραχοι ἀμέσως ἔδωκαν καὶ σὲ μᾶς τὸ σύνθημα.

Ἐγὼ θάρθωνα τότε ὡς 15 ἐτῶν παλληκάρια καὶ τὰ θυμοῦμε ὅλα σὰν νᾶναι τώρα ποῦ σᾶς λέγω.

Ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι, γυναῖκες παιδιὰ, ἱκανοὶ κι' ἀνίκανοι τρέξαμε ἀμέσως τότε νὰ δώσουμε ὁ καθένας ἓνα χέρι γιὰ νὰ διώξουμε τὰ ἄπιστα αὐτὰ σκυλιά. Ἄλλος ἔδινε τουφέκι, ἄλλος τσακμακάπετρος, ἄλλος χεῖμα, ἄλλος μπαρουτι, ἄλλος κορσοῦνι καὶ ἄλλος ὅ,τι χρειαιτού-

μενο είχε ὅλοι είχαν καὶ ἅπ' τὸ Τουρκο καὶ γιαντὸ ὅλοι τρέξαν νὰ τὸν κάψουν. Κάμαμε πολλές μάχες, μὰ τρεῖς ποτὲ δὲν θὰ τις ξεχάσω :

Τὴ μιὰ, ἐκείνη ποῦ γίνηκε στὸ Κάβο—Φονκά, κεῖ κοντὰ στὸ Λιμνιῶνα (Γηγάνι), ποῦ ἅπ' τοὺς πολλοὺς Τούρκους ποῦ σφάχτηκαν πέρα στὸ μέρος αὐτό, τοῦ δώσαμε γιὰ τιμὴ τὸ ὄνομα αὐτὸ ποῦ ἔχει ἀκόμα καὶ μέχρι σήμερα— ἡ θάλασσα εἶχε βιάσει κόκκινη ἅπ' τὸ αἷμα, σὲ μιὰ ἀπόστασι πολλὴ μεγάλη: Ἐγὼ τοῦλάχιστο πρώτῃ φορὰ εἶδα τόσο αἷμα νὰ χύνεται. Σφάγειο σωστὸ ἦταν. Μὰ τόσο μᾶς φοβήθηκαν στὴ μάχη αὐτὴ τὰ ταγκαλούκια, ὥστε μὲ καρδιὰ ποῦ χτυποῦσε γρηγορότερα ἅπ' τοῦ λαγοῦ, μπήκαν μέσα στὰ καΐκια τους καὶ τσακίστηκαν. Ἄπ' τοὺς δικούς μας κανεῖς δὲν ἔπαθε τίποτα ἢ γιὰ νὰ μὴ πῶ τὸ ψέμμα, μᾶς ἔπιασαν ἕναν, τὸν πῆραν μέσα σ' ἕνα καΐκι καὶ γιὰ νὰ μᾶς τρομάξουν τάχα, τὸν κρέμασαν ἅπ' τὰ πόδια ἅπ' τὸ κατάρτι τοῦ καϊκιου. Μὰ δὲν πρόλαβαν νὰ βγοῦν παρὰ ἔξω λίγο καὶ 2—3 δικοὶ μας πῆδησαν σὲ μιὰ βάρκι μέσα καὶ μὲ τὰ δύο κουμπούρια στὶς μασχάλες ἀπὸ κάτω δεμένα, ἔτοιμα γεμισμένα καὶ σηκωμένο τὸ πετεινὸ μὲ τὰ δάχτυλα στὶς σκανδάλες καὶ μὲ τὸ σπαθὶ στὰ δόντια γυμνὸ κίνησαν νὰ πᾶν τὸν ἐλευθερῶσουν. Οἱ Τούρκοι μόλις τοὺς εἶδαν τὸν ἔλυσαν καὶ τὸν πέταξαν στὴ θάλασσα γιὰ νὰ γλυτώσουν τὸ κεφάλι τους αὐτοὶ καὶ νὰ πνιγῆ ἐκεῖνος· οἱ δικοὶ μας ὅμως ἀμέσως τὸν ἄρπαξαν στὴ βάρκα μέσα καὶ ἔτσι γλύτωσε κι' αὐτός. Αὐτὴ ἦταν ἡ μιὰ μάχη ἅπ' τὲς τρεῖς ποῦ εἶπα.

Ἡ ἄλλη, ἐκείνη ποῦ γίνηκε μέσα στὰ καΐκια ὄταν τὰ θαλασσοπούλια μας μὲ καπετάνιο τὸ Σαχτούρη κόλλησαν τὸ μπρολότο των σὲ μιὰ μεγάλη φρεγάτα Τουρκική. Αὐτὴ ἦταν μεγάλο πρᾶμμα· ἤθελα νᾶσασταν τότε γιὰ νὰ ἰδῆτε πῶς γέμισε ὁ ἀγέρας ἀπὸ μαῦρο καπνὸ ἀνεκατωμένο μὲ ποδάρια, κεφάλια, πορτιὲς καὶ φέσα Τούρκικα.

Ἡ τρίτη, ἦταν μιὰ μικρὴ, μὰ νόστιμη μάχη, ποῦ κάμαμε μεῖς οἱ χωριανοὶ μαζί μὲ τοὺς χωριῖτες καὶ ἄλλους ἰδικούς μας κάτω στὸν Ἄη-Λευτέρη. Εἴχαμε ταμπουρωθεῖ ἐκεῖ, καὶ οἱ Τούρκοι ἦτον καρσὶ μας. Πίσω μας εἴχαμε γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ντυμένους σὰν ἄντρες ποῦ πηγαينوῦρχονταν μὲ τρόπο γιὰ νὰ νομίζον οἱ Τούρκοι πῶς εἴμεστα πολλοί. Τὰ τουφέκια μας τᾶχαμε ἔτοιμα μὰ δὲν ρίχναμε· ἔπρεπε νὰ κάνουμε οἰκονομία στὰ πολεμοφοδία. Περιμέναμε λοιπὸν πότε νὰ κάμουν αὐτοὶ τὴν ἀρχή. Κι' αὐτοὶ ὅμως δὲν ἔρριχναν λιανοτούφεκο. εἶχαν μονάχα καῖτι κατσαρουδάκια κανόνια καὶ μ' αὐτὰ μᾶς ἔστελναν πότε πότε καῖτι μπάλλες σὰν τὸν τρουβιᾶ ἐκεῖνον ποῦ τρίβουμε τ' ἄλατι. Κεῖνη τὴν ὥρα ὅμως δυὸ πέρδικες τρόμαξαν ἅπ' τὸ θόρυβο ποῦ κανον αἱ γυναῖκες πίσω μας καὶ πέταξαν ἀπὸ πάνω μας. Ὁ Μπαρμπαγιώργης ὁ Κατσάρας, μόλις τις εἶδε δὲ βαστάχτηκε. Μπάμ!! μιὰ—ὁ διάβολος τᾶφερε—καὶ οἱ δύο κάτω. Αὐτὸ μονάχα ἀρκοῦσε· μόλις εἶδαν οἱ Τούρκοι τὴν ἐπιτυχία αὐτὴ ἀμέσως τῖβαλαν στὸ πόδι. Ἐφευγαν αὐτοὶ τρεχάλα ἀπὸ κοντὰ μεῖς ἀπὸ πίσω· πόσους λιανίσαμε ἐκεῖ οὔτ' ἐγὼ δὲν ξέρω. Ξέρω μονάχα πῶς οἱ Τούρκοι πῆραν τὴν ἀνασεμιά τους τὴν πρώτῃ, στὰ καΐκια μέσα. Ἦταν βλέπετε ἀπὸ Θεοῦ, δυὸ πέρδικες νὰ μᾶς ξεταμπουρῶσουν τοὺς Τούρκους καὶ νὰ τοὺς κάμουν νὰ τρέχουν σὰν λαγοί. Μὴ σᾶς φαγῆ αὐτὸ παράξενο· ὁ φόβος φέρνει πολὺ κακὰ ἀποτελέσματα· δὲν εἶναι αὐτὴ μονάχα ἡ φορὰ, ποῦ οἱ Τούρκοι τὴν ἔπαθαν ἔτσι.

Μὰ δώστε μου λίγο νερὸ νὰ βρέξω τὰ χεῖλη μου γιὰτι ξεράθηκαν, τώρα τόση ὥρα νὰ λέω.

— Ὅριστε παπούλη... Μὲ τις ὑγιεῖς σου. Νᾶσαι καλά, νὰ μᾶς λὲς πάντα τέτοιες ὡμορφες ἱστορίες.

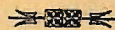
— Ποῦ νὰ τις ἱστορήσει κανεῖς, παιδιὰ μου, τις παλληκαριὲς ποῦ γίνηκαν σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως!! Χρειαζονται, ὅπως σᾶς εἶπα καὶ πρώτα, νύχτες δλόκληρες· μὰ τώρα ἡ ὥρα πέρασε πειὰ καιρὸς νὰ ξεπαλωθοῦμε λίγο.

— Ὅχι, παπούλη· πὲς μας, πὲς μας ἀκόμη κι' ἄλλα.

— Ἄρκεῖ, παιδιὰ μου, πιά, ἄρκεῖ· εἶμαι γέρος καὶ κουράστηκε· ἄλλη βραδυὰ, πάλι λέμε. Τώρα θὰ σᾶς πῶ μονάχα, τὸ τέλος γιὰ νὰ μὴ τ' ἀφήσουμε στὴ μέση. Ἄν καὶ ὑποφέραμε τόσα καὶ τόσα παιδιὰ μου, οἱ κόποι μας πῆγαν στὰ χαμένα. Ὁ Θεὸς δὲν θέλησε νὰ ἐλευθερωθοῦμε πέρα γιὰ πέρα. Τὰ μεγάλα κεφάλια τῆς Εὐρώπης ἀποφάσισαν νὰ μὴ μᾶς δώσουν οὔτε στὴν Ἑλλάδα δυστυχῶς, οὔτε στοὺς Τούρκους εὐτυχῶς. Μᾶς ἔκαμαν ἡγεμονία, ὅπως εἴμαστε τώρα, καὶ ἔτσι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ βλέπουμε ἀκόμα τὴ κόκκινη παντιέρα νὰ κυματίζῃ μπρὸς μας, τὴ παντιέρα ποῦ χωρὶς νὰ λογαριάζουν καθόλου τὰ προνόμια μας, τὰ λίγα βρωμόσκυλα ποῦ μένουν ἐδῶ, σὲ ψηλὸ ψηλὸ κοντάρι σήκωσαν. Μὰ ἔχει ὁ Θεός. Πιστεύω πῶς δὲν θ' ἀργήσῃ νᾶρθῆ ὁ καιρὸς ποῦ θὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ μοζύ της τότε, θὰ πᾶμε νὰ στήσουμε τὴν δλογάλανη ἐκεῖ ποῦ σήμερα ἡ κόκκινη κυματίζει.

Στὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια, τὰ μάτια τοῦ Μπαρμπασταμάτη μισόκλειναν· ἡ ὥρα εἶχε περάσει καὶ τὰ πολλὰ λόγια ποῦ εἶπε τὸν κούρασαν· ἔπρεπε πιά νὰ κοιμηθῆ. Ὁ Δημήτρης καὶ ἡ Καλλιόπη, μὲ μεγάλη τους λύπη εἶδαν πῶς ἔπρεπε πιά νὰ φύγουν καὶ ἔσκυψαν καὶ φίλησαν τοῦ γέροντος τὸ χέρι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΕΤΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ;

Πῶς θὰ περάσετε τις διακοπὲς τοῦ Πάσχα; Φυσικὰ θὰ διασκεδάσετε, θὰ πᾶτε στὴν ἐξοχή, θὰ κάμετε ἐκδρομὲς κλπ. Μὴν ξεχάσετε ὅμως στὶς ἡμέρες αὐτὲς ποὺ θὰ ἔχετε ὅλον τὸν καιρὸ διαθέσιμο καὶ τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Δεῖξτε τὴν στοὺς φίλους σας καὶ κάμετέ τους νὰ τὴν ἀγοράσουν κι' αὐτοὶ. Θὰ κάμετε ἔτσι μιὰ πολὺ καλὴ πράξη ὄχι μόνο οἱ πρόσκοποι, ἀλλὰ καὶ κάθε παιδί. Ὅσο περισσότερο ἐνδιαφέρεσθε γιὰ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ δουλεύετε γι' αὐτὴ, τόσο ὡς καλλίτερο θὰ γίνεταὶ τὸ περιοδικό σας.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὰ χειρόγραφα ποῦ μᾶς στέλνονται πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα σὲ γλῶσσα ἀπλή. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δὲν ἔχει καιρὸ νὰ διορθῶνει ὅσα εἶνε γραμμένα σὲ καθαρεύουσα καὶ θὰ προτιμᾶ τὰ γραμμένα στὴ δημοτικὴ (καθ' ὅσον ἐγκρίνονται φυσικὰ καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ).